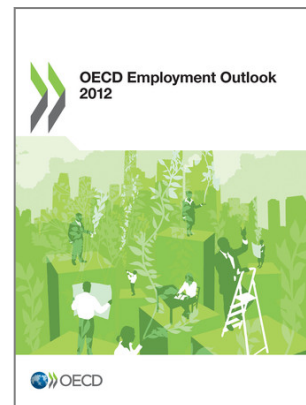


OECD *Multilingual Summaries*

OECD Employment Outlook 2012

Summary in Dutch



Read the full book on:
[10.1787/empl_outlook-2012-en](http://dx.doi.org/10.1787/empl_outlook-2012-en)

OESO Werkgelegenheidsvooruitzichten 2012

Samenvatting in het Nederlands

- Dit is de 30e uitgave van de OESO Werkgelegenheidsvooruitzichten waarin de recente arbeidsmarkttrends en vooruitzichten op de korte termijn in OESO-landen worden onderzocht. De conclusie is dat het herstel van de recente economische en financiële crisis langzaam en wisselvallig is. Werkloosheid blijft in veel landen op een onacceptabel hoog niveau en het aantal langdurig werklozen is toegenomen, met het risico dat dit hogere werkloosheidsniveau verstokt.
- Een analyse van de manier waarop de arbeidsmarkten omgaan met economische schokken wijst op het feit dat beleidsbepalingen gericht op een lagere structurele werkloosheid ook de gevolgen van de economische recessie voor werkloosheid, verlies van inkomsten en inkomstenongelijkheid verminderen. Het rapport documenteert de daling van het arbeidsaandeel van het nationale inkomen die momenteel in veel OESO-landen plaatsvindt, voornamelijk als gevolg van globalisatie en technologische veranderingen. Een hogere investering in onderwijs en meer doelgerichte belastings- en overdrachtsprogramma's kunnen een bijdrage leveren aan een meer evenredige distributie van de economische groeivoordelen.
- Tot slot wordt ook het effect onderzocht van beleidsbepalingen gericht op intoming van de gevolgen van klimaatsverandering voor de arbeidsmarkt. Sommige sectoren kunnen een grote verandering van het aantal beschikbare banen zien, ook al is het effect op het totale tewerkstellingsniveau betrekkelijk klein. Verder moeten er beleidsbepalingen worden vastgesteld ter bevordering van de arbeidsmarktmobiliteit tegen het licht van nog meer structurele schokken.

OESO-arbeidsmarkten in het kielzog van de crisis

De werkloosheid in OESO-landen blijft vlak onder de naoorlogse piek van 8,5% en het ziet er naar uit dat dit hoge niveau het komende jaar gehandhaafd zal blijven. Ongeveer 48 miljoen mensen hebben geen werk: en dat zijn er ca. 14,5 miljoen meer dan toen de financiële crisis eind 2007 begon. Sinds het herstel dat nagenoeg drie jaar geleden is begonnen, is de groei zwak en wisselvallig geweest, met als gevolg slechts een kleine afname van de cyclische toename van de werkloosheid in de hele OESO-regio.

Tegelijkertijd hebben zich enorme verschillen in de werkloosheidscijfers van verschillende landen voorgedaan, met alle bijbehorende sociale kosten die er in een economische crisis mee gepaard gaan. De werkloosheid is in negen OESO-landen lager gebleven dan 5,5% – Australië, Oostenrijk, Japan, Korea, Luxemburg, Mexico, Nederland, Noorwegen en Zwitserland, terwijl negen landen nog steeds kampen met een werkloosheidspercentage van meer dan 10% – Estland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, Italië, Portugal, Slowakije en Spanje.

In veel landen heeft de zwakte van het herstel geleid tot een toenemende marginalisatie van de werklozen. Langdurig werklozen – mensen die meer dan een jaar geen werk hebben en naar werk zoeken – vormen nu meer dan één derde van alle OESO-werklozen. Het percentage ontmoedigde werkzoekenden die de arbeidsmarkt verlaten, is ook sterk toegenomen. En de werkloosheid onder jongeren heeft in sommige landen een gevaarlijk hoog niveau bereikt: meer dan 50% in Griekenland en Spanje (maar slechts 8% in Duitsland).

Behalve het onmiddellijke risico voor het leven van deze individuen en gezinnen die geen werk kunnen vinden, bestaat er een toenemende kans dat een deel van deze cyclische toename van de werkloosheid structureel wordt, waardoor het werkloosheidsniveau in de landen met de grootste mate van werkloosheidstoename permanent hoog blijft. Dit is een bedreiging van het toekomstige arbeidsaanbod en ondermijnt het herstel dat voor deze banen moet zorgen.

Actieve beleidsbepalingen om de werkloosheid aan te pakken

Hoe moeten de beleidsbepalers hierop reageren? Op de korte termijn moeten ze minstens vier punten aanpakken: de baancreatie in het algemeen aanmoedigen; het groeiende aantal langdurig werklozen aanpakken; de arbeidsvooruitzichten van jonge mensen verbeteren; en ervoor zorgen dat zo min mogelijk van deze werklozen voor altijd als arbeidskrachten verloren gaan. De uitdaging op de langere termijn is om de veerkracht van de arbeidsmarkt te versterken, zodat de markt in de toekomst beter bestand is tegen recessies, met minder sociale gevolgen.

In grote mate hangt het herstel van de arbeidsmarkt af van het bredere economische herstel, wat met grote onzekerheden gepaard gaat, met name in de Eurozone. Beleidsbepalingen die de vraag stimuleren, helpen het economische herstel en de baancreatie. Meer nadruk op structurele hervormingen in de product- en arbeidsmarkten is van essentieel belang voor het herstel, gezien de beperkingen van nog meer monetaire en fiscale beleidsmaatregelen in de meeste OESO-landen.

De bedreiging van toenemende structurele werkloosheid vraagt ook om een goed ontworpen pakket actieve beleidsbepalingen om de werklozen zo snel mogelijk weer aan het werk te helpen en om de mensen die het risico van langdurige werkloosheid lopen, tijdelijk werk te bieden om hun vaardigheden op peil te houden. De maatregelen die waarschijnlijk het effectiefst zullen zijn, omvatten doelgerichte werksubsidies en hulp bij het zoeken van werk, zoals persoonlijke interviews, individuele actieplannen en jobclubs.

Actieve arbeidsmarktprogramma's kunnen ook corrigerend werken. Ze kunnen worden gericht op structurele obstakels die werkgevers ervan weerhouden om banen te creëren en ervoor zorgen dat werklozen geen werk kunnen vinden, mogelijk omdat hun vaardigheden niet langer bruikbaar zijn als gevolg van de langdurige werkloosheid. Hiervoor is het nodig om zo vroeg mogelijk alle opkomende vaardigheidstekorten te identificeren evenals specifieke groepen werklozen met ongeschikte vaardigheden, waarna training wordt gegeven, gevolgd door werkervaringsprogramma's om deze mensen weer aan het werk te helpen.

Maar zijn er voldoende hulpmiddelen beschikbaar gesteld voor deze actieve beleidsbepalingen? Ook al is de toename van de uitgaven in deze recessie veel groter geweest dan in vorige recessies, toch zijn de hulpmiddelen per

werkzoekende onvoldoende. Mogelijk zijn overheden niet overtuigd van het feit dat extra investeringen kosteneffectief zijn. Mogelijk is het ook een weerspiegeling van de moeilijkheden bij het snelle werven en trainen van ervaren managers en de uitbreiding van het aantal trainingscursussen met behoud van een goede kwaliteit.

Het risico bestaat dat een fiscale consolidatie in veel landen ervoor zorgt dat er nog minder hulpmiddelen bestaan voor de toepassing van actieve maatregelen. Waarschijnlijk is het echter geen goed idee om op deze programma's te bezuinigen, omdat zodoende de moeilijke arbeidsmarktsituatie verder verslechtert en de groei op de lange termijn onder druk komt te staan.

Veerkracht van de arbeidsmarkt

Het is duidelijk dat de verschillende beleidsbepalingen en instellingen voor een groot aantal variaties in de OESO-landen zorgen, gezien het effect van de recessie op de werkloosheid, het arbeidsinkomen en de inkomensongelijkheid. Beleidsbepalingen kunnen de arbeidsmarkt veerkrachtiger maken, door de gevolgen van een recessie voor de arbeidsmarkt te verminderen en door het effect van lagere inkomsten op huishoudens te bufferen. Belastingvoordelen zijn bijvoorbeeld een goede manier om de sociale kosten van recessies te beperken.

Beleidsbepalingen en instellingen die goed zijn voor een veerkrachtige arbeidsmarkt zijn vaak ook goed voor structurele arbeidsmarktresultaten. Over het algemeen geldt dat landen met minder structurele werkloosheid tijdens een recessie minder banen verliezen. Dit betekent dat veel van de aanbevelingen in de 'Herziene OESO Banenstrategie 2006' voor de realisatie van goede structurele arbeidsmarktresultaten ook een bijdrage zullen leveren aan een veerkrachtige arbeidsmarkt.

Regelingen voor gecoördineerde salarisonderhandelingen helpen gewoonlijk zowel de structurele arbeidsmarktprestatie als de veerkracht van de arbeidsmarkt; regelingen die gericht zijn op het intensieve gebruik van tijdelijke arbeidskrachten, met strikte werkgelegenheidsbescherming voor reguliere werknemers, zullen de veerkracht van de arbeidsmarkt reduceren.

Arbeidsaandeel van groene en inkomensgroei

Er zijn nog twee problemen met de arbeidsmarkt op de middellange termijn die vragen opwerpen voor de beleidsbepalers. Ten eerste is het aandeel van lonen, salarissen en secundaire arbeidsvoorwaarden van het totale nationale inkomen in nagenoeg alle OESO-landen afgenomen. Ten tweede het concept van 'groene groei' (momenteel op de achtergrond gedrukt door de crisis, maar zeker niet vergeten) en wat de overgang naar een economie met laag koolstofgebruik voor de arbeidsmarkt betekent.

Het kleinere arbeidsaandeel in het nationale inkomen is voornamelijk een weerspiegeling van de steeds slechtere positie van laag en minst opgeleide werknemers, gezien de toename van de nationale en internationale concurrentie, en de informatie- en communicatietechnologieën die werknemers vervangen door machines voor een bepaald soort banen, vooral die met routinematige handelingen.

Moet het overheidsbeleid reageren op het afnemende arbeidsaandeel van het inkomen? Het is onmogelijk om de technologische vooruitgang en globalisatie af te remmen. Maar overheden kunnen hun arbeidskrachten uitrusten, zodat ze op effectieve wijze kunnen concurreren in deze 'race tegen de machine'. Een grotere investering in menselijk kapitaal – en een betere uitlijning tussen de vaardigheden die op school worden geleerd en de vaardigheden die werkgevers nodig hebben – zullen meehelpen om de afname van het arbeidsaandeel af te remmen.

De beleidsbepalers zullen, zodra de economie weer goed is hersteld, waarschijnlijk proberen om voor een snelle, efficiënte en eerlijke overstap op een economie met laag koolstofgebruik en efficiënte inzet van hulpmiddelen te zorgen. De overstap op groene groei wordt het beste beschreven als een aanzet voor structurele economische verandering, waarin het arbeidsmarktbeleid, inclusief beleidsbepalingen voor onderwijs en vaardigheden, een actieve rol moeten spelen zodat werknemers en werkgevers de nodige aanpassingen kunnen doen.

De beleidsbepalingen die staan uitgelegd in de Herziene OESO Banenstrategie leveren het belangrijke raamwerk voor een succesvol beheer van dergelijke structurele wijzigingen. Bij de aanpassing van deze algemene

beleidsbepalingen aan de overgang op groene groei, kan de aandacht worden gericht op 'eco-innovatie' en de verspreiding van groene technologieën. Een betere onderwijs- en beroepstraining is één mogelijkheid, evenals regelingen die ervoor zorgen dat al te strikte werknemerbeschermings- en productmarktreguleringen het incentive voor innovatie niet afstompen.

© OECD

Deze samenvatting is geen officiële OESO-vertaling.

Reproductie van deze samenvatting is toegestaan, mits het OESO-copyright en de titel van de oorspronkelijke publicatie worden vermeld.

Meertalige samenvattingen zijn vertaalde uittreksels van OESO-publicaties die oorspronkelijk in het Engels en Frans zijn gepubliceerd.

Deze zijn gratis te verkrijgen via de Online Bookshop van de OESO www.oecd.org/bookshop

Neem voor meer informatie contact op met de eenheid OECD Rights and Translation, Public Affairs and Communications Directorate op, rights@oecd.org of per fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, 75116
Paris, France

Bezoek onze website www.oecd.org/rights



Read the complete English version on OECD iLibrary !

OECD (2012), *OECD Employment Outlook 2012*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/empl_outlook-2012-en